

har i henhold til lov om en sukkerordning højtideligt valgt et udvalg, men når det indkaldes til møde, er det, for at udvalgets medlemmer kan påhøre en kort redegørelse for de beslutninger, ministeren har taget — udvalget skal ikke øve indflydelse på beslutninger, der skal tages. Sådan var det den 4. oktober med sukkerprisens forhøjelse, sådan var det den 7. april, da sukkerudvalget fik lov til at tage til efterretning, at handelsministeren havde afsluttet forhandlingerne med A/S De danske Sukkerfabrikker og godkendt en ny 10-årig koncession, hvis tekst udvalget endda først fik i hænde flere måneder senere.

Udvalget fik altså den 4. oktober meddelelse om, at nu var sukkerprisen sat i vejret. Udvalget fik naturligvis også en begrundelse, men det er min opfattelse, at denne, for at sige det forsigtigt, nok er juridisk holdbar, men at en så høj indenlandsk sukkerpris ikke ville være nødvendig, hvis der fra statens eller måske mere konkret sagt fra handelsministeriets side var reageret på en anden måde såvel i 1950 som i 1961.

Det bør i øvrigt erindres, at i 1951, altså for 10 år siden, var sukkerprisen 41 øre pr. kg, den er med andre ord mere end tredoblet på 10 år. Da sukkerudvalget, som det fremgår af det, jeg har sagt, ganske åbenbart ikke har anden opgave end at tage den højtærede ministers redegørelse til efterretning, såvel hvad sukkerpris som sukkerkoncession angår, og da eventuelle forhandlinger i udvalget, ja, det er for meget at kalde dem forhandlinger, lad os kalde dem drøftelser, ikke kommer ud til offentligheden, har jeg anset det for nødvendigt gennem en forespørgselsdebat at give ministeren lejlighed til her i folketinget at redegøre for de forhold, der har medført prisforhøjelsen, samt i øvrigt for forhold mellem staten, sukkerfabrikkerne og forbrugerne.“

I sin svartale anførte *handelsministeren*, at den stedfundne prisforhøjelse ikke havde nogen forbindelse med sukkerfabrikkernes fortjeneste, og at den hverken direkte eller indirekte ville føre til en større fortjeneste for sukkerfabrikkerne.

„Reglerne for beregningen af sukkerfabrikkernes fortjeneste er indeholdt i den nye koncessionsordning, der blev gennemført i dette forår, hvorigennem der altså blev tilvejebragt et fast grundlag for sukkerproduktionen i den kommende 10 års periode. Den pris for sukker, som sukkerfabrikkerne opnår, består stort set af 3 elementer, for det første den pris, som roedyrkerne skal have for deres sukkerroer, for det andet de omkostninger, der er forbundet med oparbejdningen af roerne, og endelig for det tredje det vederlag, der er tillagt fabrikkkerne for at stille deres virksomhed til rådighed for denne oparbejdning. Reglerne for beregningen af dette vederlag er som allerede nævnt fastlagt i koncessionen og skal gælde uændret gennem hele den 10-årige koncessionsperiode. Det på grundlag heraf beregnede vederlag for den koncessionerede produktion udgør sammen med